

Bernhoven

Open brief aan ziekenhuisbestuur

Aan de heren Peters en Vekemans, leden raad van bestuur van ziekenhuis Bernhoven.

Open brief met betrekking tot het ziekenhuis debat.

Het gaat mij in deze open brief niet over de inhoud van de ziekenhuis discussie - hoe belangrijk die ook is- maar over de manier waarop die wordt gevoerd. Ik wil proberen uit te leggen waarom ik daar grote moeite mee heb.

Het is een mij bekend en hardnekkig verschijnsel dat mensen, beter gezegd zegslieden, sprekend in discussies worden ingevoerd. Hun namen worden bijna nooit genoemd en als er naar wordt gevraagd is het stereotype antwoord: dat doet niet ter zake.

Vanwaar dit verschijnsel? Om bevestigd te worden in zijn of haar gelijk of verwachting. Ik heb mij in mijn beroep als predikant altijd fel verzet tegen dit oneerlijke verschijnsel omdat ik weerloos was. De zegslieden lagen altijd op het kerkhof. Uiteraard verzet ik mij vandaag nog tegen dit verschijnsel en daarin ligt nu precies de kern van mijn motief voor deze open brief.

Wat is immers het geval? In het Brabants Dagblad van 17 september 2004 lees ik betreffende de discussie over de ziekenhuizen in Oss en Veghel dat de he-

ren Peters en Vekemans van de raad van bestuur van Bernhoven na het debat in de Tweede Kamer er van overtuigd zijn dat er een nieuw ziekenhuis komt. Hun overtuiging, zo lees ik verder, stoelt, en nu komt het: op gesprekken met enkele mensen, let wel ná het debat. Ik stel vast dat deze overtuiging haaks en diametraal staat op de inhoud van het debat zelf, waarin zoals ik zelf heb kunnen horen, de fractiespecialisten zich op een enkeling na op de vlakke hielden en nog geen standpunt innamen, dan na het bekend worden van de kaders van de beleidsvisie van de minister eind oktober.

Met andere woorden, er is een hele duidelijke tegenstrijdigheid tussen de overtuiging van de heren Peters en Vekemans en de inhoud en de uitkomst van het debat. Ik kan de argumenten en de feiten van het debat waarin de 'stand still' voorlopig niet wordt opgeheven en waarin kamerbreed wordt gezegd dat de kleine ziekenhuizen nog steeds bestaansrecht hebben, met de beste wil van de wereld niet rijmen met het gejuich in een van de bussen. Is dat gejuich gebaseerd op de inhoud van het debat of op wat zegslieden na het debat hebben gezegd?

Hebben zegslieden in het debat iets anders gezegd dan na het debat? Wie kan mij dat uitleggen?

Ik zou aan de heren Peters en Vekemans de volgende vragen willen stellen met het vriendelijke maar wel dringende verzoek om een helder antwoord: I. Wie zijn de voor mij onbekende zegslieden die sprekend zijn ingevoerd en een andere mening vertolken dan in het feite-

lijke debat?

2. Wat hebben ze precies tegen u gezegd waardoor u zo overtuigd bent van één ziekenhuis?

3. Hebt u hen gezegd dat u hun mening kenbaar zou maken zoals u hebt gedaan en die zou citeren in het Brabants Dagblad?

4. Heb ik die middag aandachtig naar een 'schijndebat' geluisterd? Ik ben mij ervan bewust dat ik die vraag aan de zegslieden moet stellen. Als u mij de namen geeft, zal ik dat zeker doen.

Tenslotte, natuurlijk is mij bekend dat er achterkamertjes politiek bestaat (politiek letterlijk in de wandelgangen) maar ik vertrouw erop dat u zich daarvoor niet leent.

Zelf heb ik gezegd dat ik weer hoop heb op het voortbestaan van Bernhoven. Die hoop is vooralsnog gebaseerd op de feiten en de argumenten van het onderhavige debat en niet op gesprekken met enkele mensen na afloop in de wandelgangen. Samenvattend moet ik constateren dat de overtuiging van de heren Peters en Vekemans voorbarig en theologisch gezegd een testimonium paupertatis - een getuigenis van armoede - is. Ik ben benieuwd naar het antwoord.

Drs. Jan van Drie

Emeritus predikant en lid van het comité van aanbeveling Anna moet blijven
Oss

De redactie plaatst deze open brief van Jan van Drie aan de raad van bestuur van het ziekenhuis omdat de ziekenhuiskwestie voor de lezers van de krant een interessante kwestie is. De geadresseerden zijn uitgenodigd om hun antwoord op te sturen.